

Белошипа ветрушка *Falco naumanni*

Описание на вида

Гнездящо-прелетен вид, вероятно вече изчезнал от страната като гнездящ. Преминаващ редовно по време на есенна миграция, възможно птици от украинската популация. Видът е изключително труден за определяне в полет, поради което със сигурност регистрираните наблюдения не отразяват действителното му присъствие през периода на миграцията. Тези наблюдения следва да се приемат за абсолютен минимум на преминаващите през страната птици.

Сн. интернет

Степен на проученост, обзор на наличната информация и принос на проекта

В България миграцията е целенасочено проучвана след 1977 г. (Laine, 1978). Пролетният прелет е през април, а есенният – от втората половина на август до октомври (Симеонов и др., 1990). Повече наблюдения на мигриращи белошипи ветрушки има по време есенната миграция. В периода 1979 до 2003 г. (с изключение на 1994, 1995, 1997 и 2000 г.) е видът е регистриран в района на Атанасовското езеро, само през 3 години за 24-годишния период - 1980, 1998 и 1999 – до два индивида през септември и октомври (Michev et al., 2011). През есента на 2004 г. в рамките на целенасочено проучване на есенната миграция в Източна България, паралелно на 9 наблюдателни точки за целите на Натура 2000, белошипа ветрушка е наблюдавана в района на Добруджа при Балчик (1 инд.) и в Източна Стара планина – при село Баня (1 инд.) (BSPB, 2005). Птиците са наблюдавани в края на август и началото на октомври. През 2005 г. при проучването на есенната миграция в Източна България паралелно на 9 наблюдателни точки една белошипа ветрушка е наблюдавана на Атанасовско езеро на 21 септември. В периода от 2006 до 2010 г. започват да се провеждат проучвания на миграцията на птиците във връзка с инвестиционни интереси за изграждане на ветрогенератори, като проучванията са съсредоточени основно в Добруджа. При тези проучвания една белошипа ветрушка е наблюдавана при село Стан през есента на 2009 г.

В Световния справочник на миграционните пътища на грабливите птици (Zalles, Bildstein, 2000) като места с миграция на белошипи ветрушки, освен Атанасовско езеро, са посочени нос Емине, курорта Албена и нос Калиакра.

Извън посочените по-горе райони, при случайни наблюдения на птици, белошипи ветрушки по време на есенна миграция са наблюдавани в района на ЗМ „Пода“ (2007 г.; 2012 г.), между Българево и Свети Никола, в защитена зона Калиакра (НБОИ, 2012).

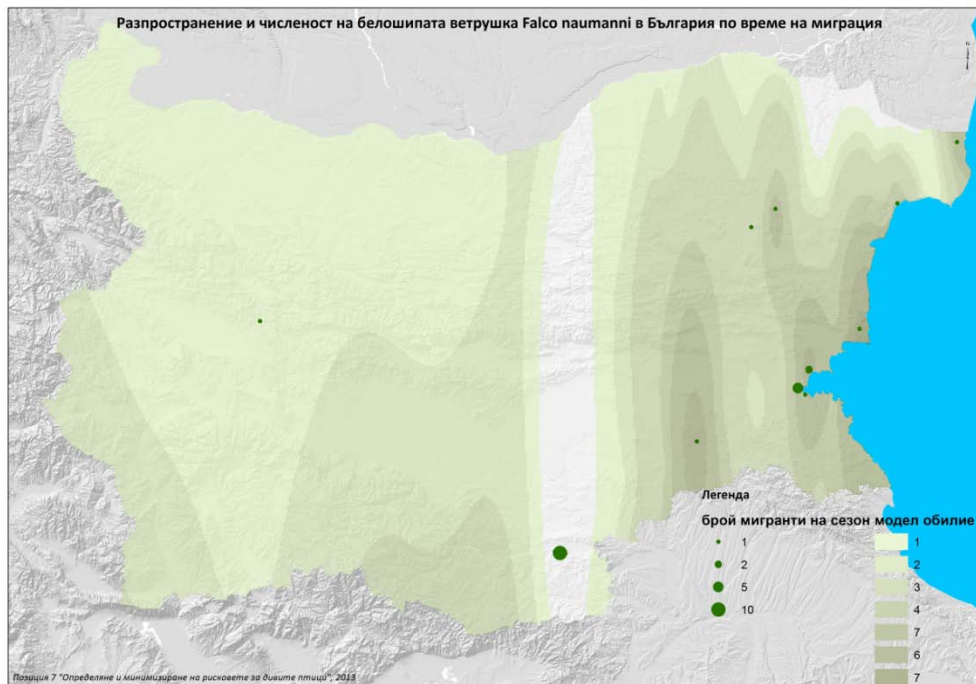
При систематичните полеви проучвания на пролетната миграция в Добруджа, по поречието на Дунав и Места в периода 2005 – 2011 г. не са регистрирани белошипи ветрушки. При случайни наблюдения през пролетния период мигриращи белошипи ветрушки са наблюдавани в района на Източните Родопи – до 10 индивида (2004, 2012 г.), Атанасовско езеро – 2 инд. (2011 г.), Софийското поле - 1 инд. (2004 г.) (SOVON, 2012)

В резултат на проучването на есенната и пролетната миграция в рамките на проекта „Минимизиране на рисковете за дивите птици“ в Северна България през 2011 г., не е наблюдавана белошипа ветрушка. Видът е изключително рядък мигрант в страната. Поради голямата си прилика с черношипата ветрушка вероятно някои птици остават незабелязани. Видът е установен само с 1 инд. по време на полевите проучвания на есенната миграция през 2012 г. (фиг. 76). Мигриращата белошипа ветрушка е наблюдавана на Атанасовско езеро. По време на проучването на пролетната миграция през 2012 г. са наблюдавани 2 инд. - в Южна България 1 инд. е наблюдаван в района на

село Попово на 7.4.2012 г. в полет на 300 м височина, летящ в посока изток – запад. В Добруджа един мъжки индивид е наблюдаван при Дуранкулак на 29.4.2012 г. в полет на височина 20 м.

Фиг. 79 Белошипа ветрушка и средиземноморски сокол, наблюдавани на Атанасовско езеро през есента на 2012 г. (сн. Finn Ennemark)

Фиг. 80 Разпространение и численост на белошипата ветрушка в България по време на миграция на база на наличната информация